

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Profeet in Ballingschap, Deel 2: Leven in Babylon (Daniël 1)

Welkom terug bij onze studie over het boek Daniël. In onze laatste studie hebben we vastgesteld dat het boek Daniël waarschijnlijk in de zesde of vijfde eeuw v.Chr. is geschreven, en waarschijnlijk door Daniël zelf, of door een combinatie van Daniël en andere Babylonische Joden. In deze studie gaan we Daniël hoofdstuk 1 doornemen. Laten we beginnen.

Daniël 1:1-7

In het derde jaar van de regering van Jojakim, de koning van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem en belegerde het. En de Heere gaf Jojakim, de koning van Juda, in zijn hand, en een deel van de voorwerpen van het huis van God. Hij bracht die naar het land Sinear, naar het huis van zijn god. Hij bracht de voorwerpen naar de schatkamer van zijn god. Toen beval de koning aan Aspenaz, het hoofd van de hovelingen, dat hij enigen van de Israëlieten moest laten komen, namelijk uit het koninklijk geslacht en uit de edelen, jongemannen zonder enig gebrek, knap van uiterlijk, bedreven in alle wijsheid, ervaren in wetenschap, helder van verstand, en die in staat waren dienst te doen in het paleis van de koning, en dat men hen moest onderwijzen in de geschriften en de taal van de Chaldeeën. De koning nu stelde een dagelijkse hoeveelheid van de gerechten van de koning voor hen vast, en van de wijn die hij dronk, om hen in drie jaar zo op te voeden dat zij aan het einde daarvan in dienst konden treden van de koning. Onder hen waren uit de Judeeërs: Daniël, Hananja, Misaël en Azarja. Het hoofd van de hovelingen gaf hun andere namen. Daniël noemde hij Beltsazar, Hananja Sadrach, Misaël Mesach en Azarja Abed-Nego.

Nebukadnezar, de koning van Babylon, viel dus Jeruzalem aan en veroverde het. Hij overviel ook de Tempel en nam jonge mannen mee uit de Judese aristocratie, waaronder Daniël, en maakte hen krijgsgevangenen in Babylon. Drie jaar lang kregen deze jonge mannen het voedsel van de koning en een Babylonische elite-opleiding om adviseurs te worden aan het hof van de koning.

Voordat we verder lezen, moeten we twee belangrijke vragen beantwoorden: ten eerste, Waarom werden de Joden uiteindelijk overwonnen en gevangengenomen om naar Babylon te gaan? En ten tweede, waarom liet God dit allemaal gebeuren?

Om de eerste vraag te beantwoorden, gaan we even terug in de geschiedenis. Rond 930 v.Chr. werd Israël gesplitst in twee koninkrijken, Israël en Juda.

(1 Koningen 12:16-20; J. Maxwell Miller & John H. Hayes, *A History of Ancient Israel and Judah, Second Edition* (Louisville, KY: Westminster John Knox Press, 2006), blz. 257).

In 722 v.Chr., na de verovering van Babylon en het grootste deel van de rest van het Nabije Oosten, veroverden de Assyriërs Israël en namen het grootste deel van de Israëliëse bevolking gevangen.

(2 Koningen 15:29; Robert Williams Rogers, *The History of Assyria* (Charles River Editors, 2018) blz. 102-106, 111-115).

In 625 v.Chr. sloot Nabopolassar, de koning van de stad Babylon, een verbond met het koninkrijk van de Meden.

(L.W. King, *A History of Babylon: From the Foundation of the Monarchy to the Persian Conquest*, (republished by Books On Demand, 2018) bl. 390-398).

Samen kwamen die koninkrijken in opstand tegen Assyrië en werden onafhankelijk. Vervolgens veroverden ze zelf het grootste deel van het Nabije Oosten. In 608 v.Chr. leidde Nebukadnezar, de zoon van Nabopolassar, het Babylonische leger naar Juda, zoals we lezen in Daniël 1:1

(Noel, Ted, *A Primer on the Book of Daniël*, (Eugene, OR: Wipf and Stock Publishers, 2009), blz. 10).

Dus zo gebeurde het dat veel Joden, waaronder Daniël, door de Babyloniërs werden gevangengenomen. Maar waarom liet God dit gebeuren? Israël was Gods uitverkoren volk, en het land Kanaän was hun beloofde erfdeel. Waarom werden de meesten van hen door Assyrië uit hun land weggevoerd en de rest door Babylon? Waarom heeft God hen niet beschermd en hen niet in het land gehouden dat Hij hun had beloofd?

De Profeten geven ons een antwoord. Deze ballingschap en gevangenschap van het Hebreeuwse volk werd voorspeld door Jesaja. Hij zegt het volgende::

Jesaja 39:5-7

Toen zei Jesaja tegen Hizkia: Hoor het Woord van de HEERE (JHWH) van de legersmachten. Zie, er komen dagen dat alles wat er in uw huis is en wat uw vaders tot op deze dag hebben opgeslagen, naar Babel zal worden weggevoerd. Er zal niets overblijven, zegt de HEERE (JHWH). Bovendien zullen zij een aantal van uw zonen meenemen, die uit u zullen voortkomen, die u verwekken zult; zij zullen hovelingen worden in het paleis van de koning van Babel.

In feite profeteerde Mozes lang voor de tijd van Jesaja hetzelfde:

Deuteronomium 28:36

De HEERE (JHWH) zal u en de koning die u over uzelf aangesteld hebt, naar een volk brengen dat u zelf niet kende, en ook uw vaders niet...

Mozes legde ook uit waarom dit zou gebeuren:

Deuteronomium 28:45

Al deze vervloekingen zullen over u komen, u achtervolgen en u treffen, totdat u weggevaagd wordt, omdat u de stem van de HEERE (JHWH), uw God, niet gehoorzaam geweest bent, door Zijn geboden en Zijn verordeningen, die Hij u geboden heeft, in acht te nemen.

Dus ongehoorzaamheid, het zondigen tegen JHWH, was de reden dat Israël gevangengenomen zou worden door een vreemde natie. Andere Schriftgedeelten vertellen ons dat de specifieke zonde van *afgoderij*, het aanbidden van andere goden, één van de belangrijkste dingen was die ervoor zouden zorgen dat Israël hun beloofde land zou verliezen:

Deuteronomium 4:25-27

Als u kinderen en kleinkinderen verwekt zult hebben en in het land oud geworden zult zijn en verderfelijk zult handelen, als u een beeld zult maken, de afbeelding van enig ding, en doen wat slecht is in de ogen van de HEERE (JHWH), uw God, om Hem tot toorn te verwekken, dan roep ik heden de hemel en de aarde tot getuige tegen u, dat u zeker al snel zult verdwijnen uit het land waarvoor u de Jordaan oversteekt om het in bezit te nemen. U zult uw dagen daarin niet verlengen, maar zeker weggevaagd worden. De HEERE (JHWH) zal u dan overal verspreiden onder de volken. U zult met slechts weinig mensen overblijven onder de heidenen naar wie de HEERE (JHWH) u voeren zal.

Ezechiël 6:3-10

Zeg: Bergen van Israël, luister naar het woord van de Heere HEERE (JHWH)! Zo zegt de Heere HEERE (JHWH) tegen de bergen en tegen de heuvels, tegen de waterstromen en tegen de dalen: Zie, Ik ga het zwaard over u brengen en zal uw offerhoogten vernielen. Uw altaren zullen verwoest worden en uw wierookaltaren in stukken gebroken. Ik zal uw dodelijk gewonden doen vallen vóór uw stinkgoden. Ik zal de dode lichamen van de Israëlieten vóór hun stinkgoden leggen en Ik zal uw beenderen rondom uw altaren verstrooien. In al uw woongebieden zullen de steden verwoest worden en de offerhoogten een wildernis worden, zodat uw altaren verwoest en verlaten zijn, uw stinkgoden in stukken gebroken en weggedaan worden, uw wierookaltaren stukgebroken worden en uw werken verdelgd. In uw midden zullen de gesneuvelden liggen. Dan zult u weten dat Ik de HEERE (JHWH) ben.

Maar Ik zal er onder u laten overblijven, omdat er onder u zullen zijn die aan het zwaard ontkomen onder de heidenvolken, wanneer u over de landen verstrooid wordt. Dan zullen diegenen van u die ontkomen, aan Mij denken onder de heidenvolken waar zij gevangengenomen zijn, omdat Ik gebroken ben door hun hart, dat hoererij bedrijft, dat van Mij afgeweken is, en door hun ogen, die in hoererij achter hun stinkgoden aan gaan. Dan zullen zij van zichzelf walgen om de slechte daden die zij door al hun gruweldaden gedaan hebben. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE (JHWH) ben. Ik heb niet zonder reden gesproken dat Ik hun dit kwaad zou aandoen.

Dus JHWH waarschuwde ruim van tevoren dat het volk van Israël gevangengenomen zou worden door een vreemde natie, en dat dit grotendeels zou gebeuren vanwege Israëls afgoderij. Het blijkt dat Israël en Juda ongehoorzaam waren geweest aan de geboden van JHWH in de jaren voorafgaand aan Daniëls gevangenschap, en afgoderij was een belangrijk onderdeel van die ongehoorzaamheid.

Dit is wat Jeremia zegt in Jer 1: 15-16:

Jeremia 1:15-16

Want zie, Ik ga alle geslachten van de koninkrijken uit het noorden roepen, spreekt de HEERE (JHWH). Zij zullen komen en eenieder zal zijn troon neerzetten bij de ingang van de poorten van Jeruzalem, tegen al zijn muren rondom, en tegen alle steden van Juda. Ik zal Mijn oordelen over hen uitspreken vanwege al hun kwaad: dat zij Mij verlaten hebben **en reukoffers gebracht hebben aan andere goden, en zich hebben neergebogen voor de werken van hun handen.**

Jeremia 11:9-13

Daarop zei de HEERE (JHWH) tegen mij: Er is een samenzwering ontdekt onder de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem. Zij zijn teruggekeerd tot de ongerechtigheden van hun voorvaderen, die geweigerd hebben naar Mijn woorden te luisteren. **Wat hen betreft, zij zijn andere goden achternagegaan om die te dienen.** Het huis van Israël en het huis van Juda hebben Mijn verbond verbroken, dat Ik met hun vaders gesloten had. Daarom, zo zegt de HEERE (JHWH): Zie, Ik ga over hen onheil brengen waaraan zij niet kunnen ontkomen. Als zij dan tot Mij roepen, zal Ik niet naar hen luisteren. Dan zullen de steden van Juda en de inwoners van Jeruzalem gaan roepen tot de goden aan wie zij reukoffers gebracht hebben, maar die zullen hen zeker niet kunnen verlossen in de tijd van hun onheil. Immers, het aantal van uw goden is even groot als uw steden geworden, Juda, en u hebt evenveel altaren gemaakt voor die schande als het aantal straten van Jeruzalem, altaren om reukoffers te brengen aan de Baäl.

Jeremia 5:19

En het zal gebeuren, wanneer u zult zeggen: Waarom heeft de HEERE (JHWH), onze God, ons al deze dingen aangedaan? dat u tegen hen zult zeggen: **Zoals u Mij hebt verlaten en vreemde goden bent gaan dienen in uw land, zo zult u vreemden dienen in een land dat niet het uwe is.**

Afgoderij was niet de enige reden dat Israël en Juda uit het beloofde land werden verdreven; de profeten noemen ook zonden als diefstal, bedrog (Micha 1-2; Jeremia 5:26-29; 22:13-17), laster (Jeremia 9:1-9), mishandeling van de armen (Jeremia 7:3-7), en eigenlijk elke andere vorm van overtreding van Gods geboden (Ezechiël 22:6-16). Maar het is duidelijk dat de aanbidding van afgoden één van de belangrijkste zonden was die leidde tot de Babylonische ballingschap.

Dus, terugkomend op ons verhaal in Daniël hoofdstuk 1, vanwege de afgoderij en de andere zonden van de natie Juda, zijn Daniël en zijn vrienden gevangen genomen naar Babylon. Nu zijn ze gevangenen, vreemdelingen in een ander land, en ze moeten lijden vanwege de fouten van hun vaders. Deze jonge mannen waren godvrezende mensen; ze wisten dat dit oordeel over hun volk was gekomen vanwege de ongehoorzaamheid. Toen ze Babylon eenmaal binnengingen, werd hun eigen gehoorzaamheid aan God onmiddellijk op de proef gesteld.

Daniël 1:8

Daniël nu nam zich in zijn hart voor zich niet te besmetten met de gerechten van de koning of met de wijn die hij dronk. ...

In vers 5 lezen we dat de koning elke dag een deel van zijn voedsel en wijn aan deze Joodse gevangenen gaf als voedsel. We lezen hier echter dat Daniël weigerde om zich te verontreinigen met het voedsel en de wijn van de koning, en later in vers 12 staat dat hij in plaats daarvan groenten at en water dronk. Dit roept een belangrijke vraag op, namelijk, wat was er mis met het nuttigen van het voedsel van de koning en het drinken van zijn wijn? Waarom zou dat Daniël hebben verontreinigd?

Er zijn talloze ideeën aangedragen om uit te leggen waarom Daniël weigerde om het voedsel van de koning te eten, maar velen daarvan slagen er niet in om de situatie volledig uit te leggen. Eén idee is dat Daniël een vegetariër was, en dus geen vlees zou eten, en een geheelonthouder was, dus geen alcohol zou drinken. De Torah verbiedt echter nergens het eten van vlees of het drinken van wijn; of dat het consumeren hiervan zondig is of je verontreinigt, dus die uitleg is onzinnig. Een ander idee is dat dit vlees afkomstig was van onreine dieren, of bloed bevatte – twee dingen die de Torah wel verbiedt - maar dat verklaart niet waarom wijn een probleem zou zijn. Nog een idee is dat Daniël en zijn vrienden nederig waren door niet deel te nemen aan het dure voedsel van de hogere klasse, wat de koning hen voorzette. In plaats daarvan kozen ze ervoor om de goedkope en gewone maaltijden te eten, die de gewone mensen aten. Maar nogmaals, de Torah kent geen verbod op het eten van duur voedsel; het eten van zulke dingen zou geen kwestie van zonde of verontreiniging zijn geweest.

De beste verklaring waarom Daniël het voedsel van de koning niet zou eten, is te vinden in de geschiedenis van Babylon zelf. Het blijkt dat het "voedsel van de koning" niet zomaar voedsel was, maar voedsel dat deel uitmaakte van een ritueel van aanbidding, gericht op een afgod. Hier is hoe dat ritueel wordt beschreven door Babylonische teksten:

Eerst werd er een tafel naar binnen gebracht en voor het beeld geplaatst, daarna werd er in een kom water aangedragen om te wassen. Een aantal vloeibare en half vloeibare gerechten werden, in een voorgeschreven opstelling, op de tafel geplaatst en er werden voorwerpen met drank opgesteld. Vervolgens werden er specifieke stukken vlees als hoofdgerecht opgediend. Tenslotte werd er fruit gebracht ... Uiteindelijk werd de tafel afgeruimd en verwijderd en werd er opnieuw water in een schaal aangedragen om de vingers van het beeld te reinigen. Nadat ze aan het beeld waren opgedragen, werden de gerechten van de maaltijd van de afgod naar de koning gestuurd om te consumeren. Het is duidelijk dat het voedsel dat aan de godheid werd aangeboden, als gezegend werd gezien doordat het in contact was geweest met het goddelijke en in staat was om die zegen over te dragen aan de persoon die het zou eten. Deze persoon was altijd de koning.

- A. Leo Oppenheim, *Ancient Mesopotamia: Portrait of a Dead Civilization*, Revised Edition completed by Erica Reiner (Chicago: University of Chicago Press, 1977), blz. 258

Dus het "voedsel van de koning" was voedsel (en drank) dat eerst aan afgoden werd aangeboden en vervolgens naar de koning werd gestuurd om hem een goddelijke zegen te schenken. De Babylonische koningen deelden deze maaltijden soms met mensen die ze wilden eren (Oppenheim blz 258). Dit verklaart precies waarom Daniël het voedsel van de koning niet wilde eten. Als hij dit zou eten, dan zou dit het slotonderdeel zijn geweest van een afgoderitueel, en onthoud dat de afgoderij van het Joodse volk de belangrijkste reden was dat Daniël nu in gevangenschap zat. Daniël wist dat afgoderij enorm aanstootgevend was voor God, dus hij wilde niets te maken hebben met afgoderij.

Als je meer wilt weten over het eten van dingen die aan afgoden waren geofferd, bekijk dat onze studie: [Vlees dat is geofferd aan afgoden](#).

Even terzijde: het is interessant dat de auteur van Daniël niet alleen bekend is met dit stukje Babylonische geschiedenis, maar ook aanneemt dat zijn lezers hiermee bekend zijn. Er wordt in dit hoofdstuk geen verklaring gegeven voor wat het "voedsel van de koning" eigenlijk is, dus dat zou erop kunnen wijzen dat zowel de auteur als de oorspronkelijke lezers bekend waren met de Babylonische gebruiken uit de zesde eeuw. Met andere woorden, aangezien de auteur de betekenis van het voedsel van de koning kende, lijkt het erop dat de auteur in Babylon woonde, en aangezien de auteur aanneemt dat zijn lezers ook wisten wat het voedsel van de koning inhield, lijkt het erop dat hij schreef aan andere mensen die ook in Babylon woonden. Dit is meer bewijs dat suggereert dat de auteur van Daniël echt in het Babylon van de zesde eeuw heeft geleefd en geschreven, in tegenstelling tot wat sommige geleerden ons willen doen geloven.

Daarnaast kunnen we veel leren van wat Daniël hier doet. Hij toonde hiermee niet alleen zijn sterke geloof en zijn moed, door gehoorzaam te zijn aan God, maar de manier waarop hij omging met de Babyloniërs is ook leerzaam. Laten we eens lezen hoe hij zijn overtuigingen uitsprak aan zijn ontvoerders:

Daniël 1:8-10

Daniël nu nam zich in zijn hart voor zich niet te besmetten met de gerechten van de koning of met de wijn die hij dronk. Daarom verzocht hij het hoofd van de hovelingen of hij zich niet zou hoeven te verontreinigen. God gaf Daniël genade en barmhartigheid bij het hoofd van de hovelingen. Want het hoofd van de hovelingen zei tegen Daniël: Ik ben bevreesd voor mijn heer de koning, die uw eten en uw drinken heeft vastgesteld. Want waarom zou hij zien dat uw gezichten er slechter uitzien dan die van de andere jongemannen van uw groep? U zou bij de koning mijn hoofd met schuld beladen.

Daniël is dus openhartig en eerlijk over zijn overtuigingen en vraagt om een vrijstelling van het eten van het voedsel van de koning. Het hoofd van de hovelingen mag Daniël graag en wil hem graag helpen, maar legt uit dat hij de verantwoordelijkheid heeft om Daniël in topconditie te houden. Bedenk dat men dacht dat het voedsel van de koning een goddelijke zegen zou schenken aan degene die het at, dus de hoofdeunuch was bang dat als Daniël dit goddelijk gezegende voedsel niet zou eten, Daniël's gezondheid eronder zou lijden. De koning investeerde veel in de opleiding van Daniël tot gerechtsadviseur, dus als Daniël niet gezond was, zou de koning niet gelukkig zijn. Wat Daniël vervolgens doet, is heel interessant. In plaats van uitdagend aan te geven dat hij het voedsel niet zou eten, wat de koning of iemand anders dan ook voorzet, komt Daniël met een oplossing die hem in staat stelt om zijn plicht jegens God te vervullen, en een dienaar te zijn die zijn plicht vervult jegens de koning:

Daniël 1:11-16

Toen zei Daniël tegen de kamerheer die het hoofd van de hovelingen had aangesteld over Daniël, Hananja, Misaël en Azarja: Stel uw dienaren toch tien dagen op de proef, en laat men ons plantaardig voedsel geven, zodat wij dat eten, en water, zodat we dat drinken. En laat dan in uw tegenwoordigheid ons uiterlijk en het uiterlijk van de andere jongemannen, die de gerechten van de koning eten, gezien worden, en doe dan met uw dienaren naar wat u ziet. Hij luisterde naar hen in deze zaak. Tien dagen stelde hij hen op de proef. Aan het einde van die tien dagen zag men dat hun uiterlijk knapper was, en zagen zij er gezonder uit dan al de jongemannen die van de gerechten van de koning aten. Toen gebeurde het dat de kamerheer hun gerechten, en de wijn die zij moesten drinken, wegnam en dat hij hun plantaardig voedsel gaf.

Dus in plaats van de zorgen van zijn onderhandelaars te negeren, gaat Daniël respectvol om met hun zorgen en vraagt hen om te bewijzen dat zijn religieuze praktijken geen kwaad kunnen. Daniëls beleefdheid haalt de kamerheer over, die Daniël de kans geeft om zich te bewijzen. Uiteindelijk werkt dit in een ieders voordeel uit. Geleerde John Walvoord prijst de benadering van Daniël aan met de volgende woorden:

De aanpak van Daniël weerspiegelt eveneens zijn goede besluiten en gezond verstand. In plaats een van straf uit te lokken voor zijn rebellie, verzoekt hij het hoofd van de hovelingen op een hoffelijke manier of hij mag worden vrijgesteld van het eten van het voedsel dat zijn geweten zou verontreinigen (vgl. 1 Kor 10:31). Hij bood een creatief compromis om het doel van de koning te bereiken zonder zijn religieuze principes te schenden ... Daniël had geen bezwaar tegen de Babylonische namen die hen werden gegeven, noch tegen hun opleiding die het onderwijs van de taal van de Chaldeeën inhield, inclusief hun religieuze opvattingen. Deze gingen niet rechtstreeks in tegen de Joodse wet. Maar hier volgt Daniël op de juiste manier zijn geweten, in zaken die echt belangrijk waren.

- Walvoord, John F., *Daniël*, edited by Charles H. Dyer & Philip E. Rawley (Chicago, IL: Moody Publishers, 2012), blz. 64

Een ander positief gevolg van de acties van Daniël is dat hij en zijn vrienden een nog *betere* gezondheid kregen dan de jonge mannen die het voedsel van de koning aten. Hierdoor kwamen hun verzorgers, in de ogen van de koning, in een nog *beter* daglicht te staan, en tegelijkertijd gaf dit aan dat de zegen van JHWH groter was dan welke zegen dan ook die door de Babylonische afgoden werd geboden. Door trouw te blijven aan JHWH, gaven Daniël en zijn vrienden een groot getuigenis aan de ongelovigen om hen heen.

Laten we de laatste verzen van dit hoofdstuk gaan lezen:

Daniël 1:17-21

Aan deze vier jongemannen nu gaf God kennis en verstand van allerlei geschriften, en wijsheid, en Daniël gaf Hij inzicht in allerlei visioenen en dromen. Aan het einde van de dagen waarvan de koning had gezegd dat men hen moest laten komen, liet het hoofd van de hovelingen hen bij koning Nebukadnezar komen. De koning sprak met hen. Maar onder hen allen werd niemand gevonden als Daniël, Hananja, Misaël en Azarja. Zij traden in dienst van de koning. In alle zaken waar het aankomt op een wijs inzicht, waarover de koning hen ondervroeg, vond hij hen tienmaal beter dan alle magiërs en bezweerders die er in heel zijn koninkrijk waren. En Daniël bleef tot het eerste jaar van koning Kores.

In de Schrift staan er vaak een paar verzen aan het begin van een verhaal, die het hele verhaal kort samenvatten. Genesis 1:1 is hier een goed voorbeeld van; er staat: "In het begin schiep God de hemel en de aarde", wat een heel korte samenvatting is van het verhaal dat daarop volgt. De rest van Genesis hoofdstuk 1 beschrijft de details van *hoe* God de hemel en de aarde schiep. Deze laatste verzen in Daniël hoofdstuk 1 doen hetzelfde; ze geven een heel korte samenvatting van wat er de komende zestig tot zeventig jaar met Daniël en zijn vrienden gaat gebeuren. In de volgende hoofdstukken van het boek Daniël zullen we uitgebreid lezen waarom de koning vond dat ze "tien keer beter waren dan alle tovenaars en tovenaars".

Wat kunnen we leren van dit eerste hoofdstuk van het boek Daniël? Daniël geeft ons een geweldige les in hoe we trouw kunnen blijven aan God zonder de ongelovigen te beledigen, die mogelijk hinder ondervinden van onze overtuigingen. Toen Daniël voor een situatie kwam te staan waar hij niet mee kon instemmen, legde hij zijn standpunt uit en verzocht hen beleefd om een aanpassing te verkrijgen. Toen dat werd geweigerd, bood hij een redelijke oplossing, die Daniël een zuiver geweten gaf, maar ook de zorgen en angsten van de kamerheer wegnam. God schonk Daniël een gunst bij de kamerheer en alles kwam uiteindelijk goed - waarschijnlijk zelfs beter dan Daniël had gedacht. We kunnen dezelfde benadering nog steeds gebruiken.

Misschien wil een ongelovige werkgever bijvoorbeeld dat we op de Sjabbat werken. Het is duidelijk dat we God moeten gehoorzamen, in plaats van mensen, maar we kunnen misschien van Daniël leren hoe we deze situatie mogelijk kunnen oplossen. We kunnen onze werkgever uitleggen waarom we die vrije dag nodig hebben, en op een respectvolle manier vragen om een oplossing. Als dat wordt geweigerd, kunnen we een alternatief aanbieden, dat oprecht tegemoet komt aan hun bezorgdheid. Dus als de werkgever bezorgd is dat er niet genoeg werk wordt gedaan als we de Sjabbat houden, kunnen we misschien aanbieden om op een andere dag van de week over te werken. We zouden dan kunnen vragen om dit een paar weken 'uit te proberen' en te kijken of er genoeg werk wordt verzet om onze vrije dag te rechtvaardigen. Ze zullen misschien verbaasd zijn hoe goed de dingen voor hen uitpakken. Daniël geeft ons een geweldig voorbeeld van hoe we ons geloof kunnen uitleven in een vijandige wereld, door te onderhandelen met de ongelovigen om ons heen en hen uiteindelijk te zegenen.

In het volgende studie van deze serie zullen we hoofdstuk 2 van het boek Daniël onderzoeken. We hopen je daar weer te zien.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)